

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΣΕΒΕΕ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «Κύρωση του σχεδίου σύμβασης οικονομικής ενίσχυσης από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της συμφωνίας χρηματοδότησης»

Ο κατάλογος των μέτρων που εισάγονται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο προς ψήφιση, με σκοπό την εξασφάλιση της απρόσκοπτης αναχρηματοδότησης των δανειακών κατά κύριο λόγο υποχρεώσεων της χώρας δε χρήζει σοβαρής κριτικής διότι στερείται κάθε οικονομικής και πολιτικής λογικής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αν εφαρμοστεί η πλειονότητα των τιμωρητικών αυτών μέτρων που επέβαλλαν οι δανειστές, η εγχώρια παραγωγική βάση θα οδηγηθεί σε πλήρη απαξίωση και αποεπένδυση, ενώ η ελληνική οικονομία σε επίπεδο μακροοικονομικών μεγεθών θα συνεχίσει να βρίσκεται σε καθεστώς στασιμότητας και υπανάπτυξης. Δεν αποκλείεται να εμφανιστούν και να γιγαντωθούν φαινόμενα οικονομικού διϊσμού, όπου συγκεκριμένοι κλάδοι και επιχειρήσεις θα αναγκαστούν να μεταπηδήσουν στον άτυπο τομέα της οικονομίας για να μπορέσουν να επιβιώσουν μέσα στο δυσμενές φορολογικό και ανταγωνιστικό περιβάλλον που διαμορφώνεται.

Η ΓΣΕΒΕΕ εκτιμά ότι ο φαύλος κύκλος της αποεπένδυσης- ανεργίας- υψηλού κόστους παραγωγής- αποτυχίας φορολογικών στόχων θα συνεχιστεί με την εφαρμογή του 3ου μνημονίου. Και τούτο διότι αναμένεται να πληγεί το σύνολο της εγχώριας παραγωγικής βάσης από την αγροτική παραγωγή μέχρι την μεταποίηση, και από το εμπόριο μέχρι τη ναυτιλία. Επίσης, αναμένεται να δοκιμαστεί σοβαρά η κοινωνική συνοχή και η δυνατότητα των ευπαθών κοινωνικών ομάδων να επιβιώσουν μέσα στην κρίση, αφού είναι αποδομημένο το «δίκτυο κοινωνικής προστασίας».

Συγκεκριμένα, η εφαρμογή των προτάσεων του ΟΟΣΑ για την απελευθέρωση συγκεκριμένων αγορών προϊόντων και υπηρεσιών, θα στερήσει από τη χώρα σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα, που εντοπίζονται στους τομείς κτηνοτροφίας, μελισσοκομίας, αγροδιατροφικού κλάδου και θα ενισχύσει τη συγκέντρωση της αγοράς. Η ΓΣΕΒΕΕ είχε προειδοποιήσει την προηγούμενη κυβέρνηση και τους εκπροσώπους των θεσμών για την αρνητική επίδραση ορισμένων κρίσιμων αλλαγών που είχαν εισηγηθεί, ενώ αντίθετα υποστήριξε τις πραγματικές μεταρρυθμίσεις που σχετίζονταν με την άρση των διοικητικών και γραφειοκρατικών εμποδίων, για την οποία όμως έγιναν ελάχιστα δειλά και αναποτελεσματικά βήματα.

Η εφαρμογή της νέας φορολογικής πολιτικής για τους επαγγελματίες και τις επιχειρήσεις θα συσσωρεύσει νέο κύμα ληξιπρόθεσμων οφειλών, αφού όπως προβλέπεται θα περιοριστεί η ρύθμιση των 100 δόσεων, θα μειωθούν τα όρια των κατασχέσεων, θα αυξηθεί η προκαταβολή φόρου, θα παραμείνει ο ΕΝΦΙΑ, θα αυξηθεί το φορολογικό βάρος στην ποντοπόρο ναυτιλία, που αποτελεί κλάδο με συγκριτικά πλεονεκτήματα για τη χώρα μας.

Η εφαρμογή της νέας ασφαλιστικής πολιτικής θα οδηγήσει χιλιάδες συμπολίτες σε αβέβαιες συντάξεις πείνας, ενώ δεν υπάρχει καμιά εξασφάλιση για το διαρθρωτικό πρόβλημα του ασφαλιστικού που σχετίζεται με την υψηλή ανεργία.

Στον αγροτικό κλάδο, θα εισαχθούν σημαντικές επιβαρύνσεις για τους επαγγελματίες- αγρότες με την αύξηση του φόρου κερδών, την αύξηση της προκαταβολής φόρου, τη μείωση των εκπτώσεων για την αγορά πετρελαίου για τις αγροτικές εργασίες. Τούτο θα έχει σοβαρές συνέπειες στην αλυσίδα του αγροδιατροφικού τομέα, που ήδη έχει πληγεί σοβαρά από την αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ.

Στα εργασιακά θέματα παραμένουν απροσδιόριστα τα ζητήματα που αφορούν τον τερματισμό ισχύος των συλλογικών διαπραγματεύσεων, της μετενέργειας αλλά και της θεσμοθέτησης του κοινωνικού διαλόγου όπως είχε δρομολογηθεί με την παρέμβαση του ILO αλλά και σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Παράλληλα, παραμένουν δισεπίλυτα μια σειρά από κοινωνικά προβλήματα που έχουν ενταθεί την περίοδο της κρίσης, όπως είναι οι μεταναστευτικές ροές, το παρεμπόριο, η αστική ερήμωση και εγκατάλειψη των αστικών και επιχειρηματικών ακινήτων, η ανεργία των νέων.

Σε αυτή την κρίσιμη για τη χώρα ιστορική περίοδο, οφείλουμε να διαμορφώσουμε μέσα στην κοινωνία ένα συντεταγμένο σχέδιο ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας παρά τα εμπόδια που τίθενται διαρκώς από εξωτερικούς και εγχώριους παράγοντες. Η εθνική προσπάθεια όλων θα πρέπει να αφορά την ενίσχυση της παραγωγικής βάσης, του εγχώριου τουρισμού, του πρωτογενούς και αγροδιατροφικού τομέα. Οι συνδικαλιστικές ενώσεις, οι καταναλωτικές οργανώσεις, οι συνεταιρισμοί, οι πολίτες, οι επιχειρηματίες τα κινήματα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι χωρίς κοινή προσπάθεια και πίστη στην εγχώρια παραγωγική ικανότητα και χωρίς αντίσταση στις σειρήνες του εύκολου κέρδους, της φοροαποφυγής και της χαμηλής ποιότητας, η ελληνική οικονομία δε θα ανακτήσει ποτέ την αναπτυξιακή της αυτονομία. Οφείλουμε πάνω από όλα να γίνουμε εμείς θεματοφύλακες του ευρωπαϊκού κεκτημένου αλλά και της εθνικής ανοικοδόμησης.